

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudcem Mgr. Alexandrem Kryslem ve věci

žalobce: P. Č.
proti
žalovanému: Krajský úřad Karlovarského kraje, sídlem Závodní 353/88, Karlovy Vary

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 8. 2024, č.j. KK/1272/DS/24-3,

takto:

- I. Žaloba se z a m í t á.
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Napadené rozhodnutí

1. Žalobce se žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 8. 2024, č.j. KK/1272/DS/24-3 (dále též jen „*napadené rozhodnutí*“), jímž bylo zamítnuto žalobcovo odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města Karlovy Vary (dále též jen „*prvoinstanční orgán*“) ze dne 4. 4. 2024, č.j. 11837/OD-P/24 (dále též jen „*prvoinstanční rozhodnutí*“), a toto rozhodnutí bylo potvrzeno.

2. Prvoinstančním rozhodnutím byl žalobce uznán vinným z přestupků dle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), za což mu byla uložena pokuta ve výši 3 100 Kč; žalobci byla současně uložena povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.
3. Uvedených přestupků se žalobce dopustil tím, že jako provozovatel vozidla registrační značky X. v rozporu s § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu nezajistil, aby při užití tohoto vozidla byla na pozemní komunikaci dodržována pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená zákonem o silničním provozu, kdy:
 - a) dne 11. 11. 2023, v 12:12 hodin, mimo obec, v úseku Karlovy Vary – Olšová Vrata, na silnici I/6 (km 112,3-108,04), ve směru jízdy na Prahu, nezjištěný řidič vozidla registrační značky X. jel průměrnou rychlostí 105 km.h⁻¹ (po odečtu možné odchylky měřicího zařízení ve výši 4 km.h⁻¹) v úseku, kde je nejvyšší dovolená rychlost stanovena obecnou úpravou (§ 18 odst. 3 zákona o silničním provozu) na 90 km.h⁻¹, čímž v měřeném úseku překročil nejvyšší dovolenou rychlost mimo obec minimálně o 15 km.h⁻¹;
 - b) dne 18. 11. 2023, v 10:37 hodin, mimo obec, v úseku Karlovy Vary – Olšová Vrata, na silnici I/6 (km 112,3-108,04) ve směru jízdy na Prahu, nezjištěný řidič vozidla registrační značky X. jel průměrnou rychlostí 124 km.h⁻¹ (po odečtu možné odchylky měřicího zařízení ve výši 4 km.h⁻¹) v úseku, kde je nejvyšší dovolená rychlost stanovena obecnou úpravou (§ 18 odst. 3 zákona o silničním provozu) na 90 km.h⁻¹, čímž v měřeném úseku překročil nejvyšší dovolenou rychlost mimo obec minimálně o 34 km.h⁻¹.

Shora uvedená jednání vykazují znaky přestupků proti zákonu o silničním provozu dle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 a bodu 4 zákona o silničním provozu ve vazbě na porušení povinnosti řidiče uvedené v § 18 odst. 3 téhož zákona.

II.

Žaloba

4. Žalobce uvedl, že rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s právem obviněného na spravedlivý proces a zásadou ústnosti ve věcech trestních a věcech trestní povahy. Výzva ze dne 14. 12. 2023 nebyla obviněnému nikdy doručena. Byla mu doručena datová zpráva, která však neobsahovala žádnou přílohu. Zpráva nebyla určena do vlastních rukou, takže jí obviněný vůbec nevěnoval pozornost. O tom, že měla obsahovat výzvu, se dozvěděl až z rozhodnutí o odvolání. Za situace, kdy obviněnému nebyla výzva vůbec doručena, se jeví celé rozhodnutí jako nicotné a je třeba jej zrušit.
5. Dále žalobce namítal, že úřední osoba projednávající věc na prvním stupni nesplňuje požadavky dle § 18 zákona č. 312/2002 Sb., o úřednících územních samosprávných celků a o změně některých zákonů (dále též jen „zákon č. 312/2002 Sb.“), jak potvrdil v odpovědi na žádost o informace sám správní orgán. Osoba nemá dostatečnou kvalifikaci pro projednávání této agendy. Nemá ukončené vstupní vzdělání a neprohlubuje si kvalifikaci v souladu s „odstavcem b)“ § 18 zákona č. 312/2002 Sb., nemá tedy oprávnění pro rozhodování o právech ostatních občanů. Dále byl porušen § 80 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále též jen „zákon o přestupcích“), který uvádí, že obviněný musí být poučen o právu žádat nařízení ústního jednání. Tato osoba opět úmyslně neučinila, aby tak znesnadnila obhajobu obviněnému. Z tohoto důvodu žalobce požaduje nařízení ústního jednání, kde požaduje provedení všech důkazů a předvolání všech svědků. Zásada ústnosti platí stejně jako ve věcech trestních, tak i ve věcech přestupkových, protože mají trestní povahu. Bez ústního jednání není možné

projednat přestupek. Ústní jednání slouží právě k tomu, aby byly provedeny důkazy v přítomnosti obviněného a ten se tak s nimi mohl seznámit, vyjádřit se k nim a navrhnout vlastní důkazy. Toto správní orgán zcela vynechal a nikde neuvedl, z jakých důkazů vycházel a kdy a kde byly provedeny. Správní orgán taktéž neinformoval obviněného o provádění důkazů mimo ústní jednání, je tedy evidentní, že žádné důkazy nebyly provedeny a rozhodnutí je tedy založené pouze na domněnkách a pocitech úřední osoby.

6. Dále bylo dle žalobce porušeno právo obviněného na spravedlivý proces, když nebyl ve výzvě ze dne 15. 12. 2023 poučen o tom, že je povinen označovat důkazy pro svoji obhajobu. Nebyl ani poučen před podáním vysvětlení v souladu se zákonem o přestupcích o možnostech odepření podání vysvětlení, stejně jako o možných důsledcích nepodání takového vysvětlení. Nebylo tedy zřejmé, jak na tuto výzvu reagovat. Ve výzvě taktéž nebylo dostatečně uvedeno místo ani čas přestupku, zároveň nebyla přiložena ani fotografie, ze které by mohl adresát vycházet. Výzva nebyla doručována do vlastních rukou obviněného a z toho důvodu se dostala do jeho dispozice až dne 6. 8. 2024, kdy se obviněný z rozhodnutí o odvolání dozvěděl o obvinění a zpětně si nechal dohledat danou písemnost, kterou převzala jiná osoba mající oprávnění ke čtení zpráv, které nejsou určeny do vlastních rukou. Písemnostem, které nejsou určeny do vlastních rukou, obviněný nevěnuje pozornost a přebírá je jiná osoba mající přístup.
7. Žalobce dále konstatoval, že nelze ani souhlasit s výší stanovené pokuty z důvodu nedostatečného odůvodnění. Z rozhodnutí není jasné, proč uložil orgán pokutu zrovna v této výši, k jakým přitěžujícím či polehčujícím faktorům přihlédl. Správní orgán ani neuvedl, zda měl být přestupek spáchán z nedbalosti nebo úmyslně. Forma zavinění je přitom zcela klíčovou pro výrok rozhodnutí i stanovení samotné sankce. Forma zavinění je i jedním z údajů, které se budou zapisovat do evidence přestupků, kde bude využívána pro posuzování „*přestupkové bezúhonnosti*“, jelikož se v některých případech posuzování „*přestupkové bezúhonnosti*“ odlišuje mezi nedbalostí a úmyslem [např. § 23 odst. 1 písm. c) bod 8 zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o zbraních)]. Proto je nezbytné dosáhnout toho, aby forma zavinění byla vždy ve výroku rozhodnutí jednoznačně vyjádřena, a to nejen u přestupků, které lze spáchat pouze úmyslně, ale i u přestupků nedbalostních, zejména pak pokud i ty byly spáchány úmyslně. V rozhodnutí zcela chybí specifikace toho, jakým konkrétním jednáním se měl obviněný dopustit ohrožení či omezení provozu na pozemních komunikacích, zda toto jednání bylo úmyslné či nedbalé a jaké důsledky mohlo toto jednání způsobit. Správní orgán uvedl, že uvedené porušení pravidel nemělo za následek dopravní nehodu. Toto tvrzení však ničím nepodložil. Ve spisové dokumentaci chybí výpis dopravních nehod v daném úseku v daný den či čas. Je tak možné, že vozidlo způsobilo nehodu, avšak provozovatel o tomto neví, protože mu to řidič vozidla nesdělil, nebo si toho například sám nebyl vědom.
8. Žalobce dále namítal, že mu bylo odepřeno právo nahlížet do spisu, kdy správní orgán stanovil jen tři pouhé dny, kdy je možné do spisu nahlédnout. Účastník řízení však má právo nahlížet do spisu kdykoliv v otevírací době úřadu, nikoliv jen v termínu, který se hodí úřední osobě. Termín obviněnému nevyhovoval, avšak nebyl schopen absolvovat zcela jistě zbytečnou cestu z místa jeho pobytu v SRN, pokud by mu to bylo mimo stanovený termín odepřeno, jak ostatně uvádí orgán ve výzvě k seznámení se spisem. Správní řád však stanoví minimální lhůtu pro každý úkon 5 dní. Stanovení lhůty k seznámení se spisem na pouhé tři dny znamená porušení jeho práva na spravedlivý proces.

III.

Vyjádření žalovaného k žalobě

9. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Ve vyjádření k žalobě uvedl, že je toho názoru, že byl řádně zjištěn skutkový stav vyplývající z oznámení Policie České republiky a fotodokumentace, na níž je zachyceno měřené vozidlo registrační značky X. s údaji o měřeném úseku a naměřených rychlostech, kdy obě oznámení jsou doložena jak kalibračním listem měřeného úseku, tak i ověřovacím listem silničního rychloměru. Taktéž je nedůvodně namítáno, že žalobci nebyla doručena výzva, kdy ve správním spisu je u výzvy ze dne 4. 12. 2023 založena doručenka datové zprávy, že žalobce tuto obdržel, rovněž u výzvy ze dne 5. 12. 2023 je založena doručenka, že žalobce tuto taktéž obdržel. Z doručenek je zřejmé, že obě výzvy byly žalobci doručeny fikcí, není tedy pravdou, že by tyto písemnosti přebírala jiná osoba. Důkazy o tom, že přílohou obou datových zpráv byla předmětná výzva, přikládá žalovaný přílohou (viz „odeslaná zpráva - detail zprávy“), které si na základě žalobní námitky žalovaný u prvoinstančního orgánu vyžádal. V obou výzvách k uhrazení určené částky (ze dne 4. 12. 2024 a 5. 12. 2024) jsou uvedeny veškeré náležitosti ve smyslu § 125h odst. 4 zákona o silničním provozu, tedy včetně poučení, kdy výzva obsahuje konkrétní údaje o přestupku. Předmětné výzvy žalobce převzal dle doručenek datové zprávy, na tyto nereagoval. Protože žalobce coby provozovatel vozidla ve stanovené lhůtě určenou částku neuhradil ani nesdělil údaje o totožnosti řidiče, nepředvolával jej správní orgán k podání vysvětlení. Dále prvoinstanční orgán ve výzvě k seznámení s podklady před vydáním rozhodnutí datované dnem 29. 2. 2024 žalobce řádně poučil o jeho procesních právech (např. zvolit si zmocněnce, navrhopat důkazy a činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí, vyjádřit v řízení své stanovisko, nahlížet do spisu, činit si výpisy) i povinnostech. Žalobce byl dále poučen, že seznámení se spisem mu bude umožněno ve dnech 25. 3. 2024 - 28. 3. 2024 a že pokud hodlá svého práva využít, lze se s oprávněnou osobou domluvit předem telefonicky, osobně či písemně na konkrétní den a hodinu. Předmětnou výzvou byl žalobce rovněž poučen, že porušení povinnosti řidiče bylo zjištěno automatizovaným technickým prostředkem používaným bez obsluhy, a proto se dle § 125g odst. 4 zákona o silničním provozu v řízení o přestupku podle § 125f odst. 1 ústní jednání nenařídí.
10. K nesouhlasu žalobce s výší pokuty a k námitce nedostatečného odůvodnění žalovaný uvedl, že výše správního trestu a popis skutku jsou srozumitelně v napadeném rozhodnutí specifikovány. Prvoinstanční orgán v odůvodnění svého rozhodnutí uvádí, že mu je z úřední povinnosti známo, že žalobce byl v posledních dvanácti měsících správním orgánem postižen za přestupek dle § 125f zákona o silničním provozu, kdy tato skutečnost byla vzata k jeho tíži, neboť se nejednalo o ojedinělé vybočení a dosavadní tresty jej neodradily od dalšího protiprávního jednání.
11. K námitce nesplnění podmínek oprávněné úřední osoby žalovaný uvedl, že v daném případě je oprávněnou úřední osobou Mgr. H. H., která ve dnech 19. - 20. 9. 2022 vykonala zkoušku k ověření zvláštní odborné způsobilosti dle zákona č. 312/2002 Sb. při přestupkovém řízení ve věcech bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích a správních řízení souvisejících, číslo osvědčení X. Povinností správního orgánu je, aby předmětnou agendu vykonávaly pouze osoby, které absolvovaly zkoušku zvláštní odborné způsobilosti. Nadto je třeba poznamenat, že z pravidelné kontrolní činnosti výkonu přenesené působnosti obcí je přitom žalovanému známo, že tato povinnost prvoinstančního orgánu je dodržována.

12. Žalovaný dále konstatoval, že pravidlo objektivní odpovědnosti za přestupek provozovatele spočívá v tom, že správní orgán vyzve provozovatele vozidla, což je osoba či subjekt, který je zapsán v registru silničních vozidel, aby sdělil, kdo v době spáchání přestupku byl řidičem. Ostatně v daném případě, jak je výše konstatováno, žalobce nereagoval na výzvu prvoinstančního orgánu, kdy měl možnost sdělit osobu řidiče, nevyužil ani možnost seznámit se spisem, ani svého práva vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí.
13. K námitce, že bez ústního jednání nelze přestupek projednat, žalovaný uvádí, že § 125g odst. 4 zákona o silničním provozu stanoví, že bylo-li porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích zjištěno prostřednictvím automatizovaného technického prostředku používaného bez obsluhy, v řízení o přestupku podle § 125f odst. 1 se ústní jednání nenařídí. O této skutečnosti byl žalobce poučen výzvou k seznámení s podklady před vydáním rozhodnutí datovanou dnem 29. 2. 2024 (viz druhá strana listu 42 správního spisu), kdy žalobce tuto písemnost, dle doručky datové zprávy, obdržel dne 1. 3. 2024.
14. K námitce žalobce, že porušení pravidel nemělo za následek dopravní nehodu, žalovaný uvedl, že ze správního spisu je zřejmé, že k dopravní nehodě nedošlo, neboť v měřeném úseku (km 112,3-108,04) je pořízena vstupní fotografie měřeného vozidla ze dne 11. 11. 2023 v čase 12:10:07 a výstupní fotografie z téhož dne v čase 12:12:18 a vstupní fotografie měřeného vozidla ze dne 18. 11. 2023 v čase 10:37:07 a výstupní fotografie z téhož dne v čase 10:30:38.
15. Žalovanému dále není známo, že by žalobce měl mít místo pobytu v SRN, protože v průběhu správního řízení není o tomto pobytu žádná zmínka; tuto skutečnost žalobce uvádí až v žalobě. Taktéž je třeba zmínit, že u přestupku provozovatele vozidla správní orgán nezkoumá formu zavinění, neboť postačí, že protiprávní stav nastal a porušením právního předpisu došlo k objektivnímu naplnění zákonem stanovené definované skutkové podstaty. Obsahem podané žaloby je poukazování na princip správního trestání provozovatele vozidla. Žalovaný je toho názoru, že oba správní orgány správně posoudily, když odpovědným za přestupek byl shledán žalobce.
16. Žalovaný se s žalobou neztotožňuje, má za to, že v průběhu řízení nedošlo ke krácení práv žalobce a že bylo vůči němu postupováno v souladu se zákonem. Žalobní námitky považuje žalovaný za neopodstatněné a nedůvodné a odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Dle názoru žalovaného nelze ze skutečností uváděných žalobcem v žalobě prokázat či dovodit nezákonnost napadeného rozhodnutí či takové vady řízení, které by odůvodňovaly zrušení napadeného rozhodnutí.

IV.

Vyjádření účastníků při jednání

17. Žalobce se k jednání bez omluvy nedostavil, žalovaný setrval při jednání na svých dosavadních tvrzeních.

V.

Posouzení věci soudem

18. V souladu s § 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“) vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu,

který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě.

I.

19. Soud neshledal důvodnými procesní námitky žalobce.
20. Předně je nezbytné uvést, že správní soudnictví nestojí na formalistickém přezkumu jednotlivých procesních kroků, ale na posouzení, zda řízení jako celek proběhlo způsobem, který mohl ovlivnit zákonnost napadeného rozhodnutí. K úspěchu žalobní námitky procesní povahy proto nepostačuje pouhé označení pochybení správního orgánu. Žalobce musí současně tvrdit, v čem tato vada mohla zasáhnout do jeho právní sféry nebo zkreslit výsledek řízení. Je třeba uvést, zda vada mohla vést k neúplnému či nesprávnému zjištění skutkového stavu, k opomenutí důkazů, k nesprávnému hodnocení podkladů nebo k nesprávným úvahám, na nichž bylo rozhodnutí založeno. Teprve jestliže je procesní pochybení způsobilé mít reálný dopad na obsah a zákonnost napadeného aktu, může se stát důvodem jeho zrušení. Podstatou soudního přezkumu není mechanické vyhledávání formálních nedostatků, nýbrž ochrana veřejných subjektivních práv účastníků řízení před nezákonným správním rozhodnutím.
21. Žalobce těmito povinnostem nedostál, když sice tvrdil řadu procesních pochybení, avšak neuvedl, jakým konkrétním způsobem jimi měla být ovlivněna zákonnost napadeného rozhodnutí. Již z tohoto důvodu nelze procesní námitky žalobce shledat důvodnými.
22. Určujícím pro průběh správního řízení je pak § 125g odst. 4 zákona o silniční provozu, podle kterého bylo-li porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích zjištěno prostřednictvím automatizovaného technického prostředku používaného bez obsluhy, v řízení o přestupku podle § 125f odst. 1 se ústní jednání nenařídí.
23. Účastník správního řízení má nejen právo na ochranu svých procesních práv, ale současně i povinnost je aktivně uplatňovat. Pokud považuje některý podklad za neúplný, nesprávný či nepřesvědčivý, je na něm, aby namítl konkrétní nedostatky, navrhl doplnění dokazování nebo zpochybnil závěry správního orgánu. Stejně tak, pokud chce být vyslechnut, vyjádřit se k podkladům či navrhnout provedení důkazů, musí tato práva v průběhu řízení využít. Správní orgán není povinen domýšlet hypotetické námitky či důkazní návrhy, které účastník neuplatnil.
24. To platí též v případech, kdy se o přestupku rozhoduje bez nařízení ústního jednání, například tehdy, je-li skutek zjištěn na základě automatizovaných technických prostředků. Ani v takovém řízení není účastník zbaven možnosti chránit svá práva. Může nahlížet do spisu, vyjádřit se k podkladům, rozporovat měření či skutkové závěry a žádat doplnění dokazování. Pokud tak neučiní, je třeba vycházet z toho, že s podklady seznámen byl a neměl k nim výhrady. Ochrana procesních práv proto nespočívá pouze v jejich formální existenci, ale především v aktivním postupu účastníka řízení.
25. Žalobce po celé správní řízení postupoval tak, aby využil všech dostupných procesních postupů, aby dovedl celou věc až k soudu. O tom, že je proti němu vedeno přestupkové řízení a čeho konkrétně se týkalo žalobce objektivně věděl, byl mu doručen příkaz, proti kterému podal odpor, prvoinstanční i napadené rozhodnutí, podal odvolání i žalobu. Nařízeného soudního jednání se bez omluvy nezúčastnil. Žalobce věděl, o jakých skutečích je správní řízení vedeno, o jaké důkazy se správní orgány opíraly, a proto mu nebránilo

v tom, aby řádně uplatnil všechna svá procesní práva. Pokud tak neučinil, není to vinnou správních orgánů, nýbrž vlastního obsahově prázdného formálního postupu.

26. Nedůvodnými je proti nutné shledat námitky žalobce o porušení zásady ústnosti a práva na spravedlivý proces.
27. K jednotlivým námitkám žalobce je pak třeba uvést následující.
28. Podle doručanky, která je součástí správního spisu, byla žalobci výzva ze dne 14. 12. 2023 žalobci doručena. Tuto skutečnost ostatně žalobce ani nezpochybňuje. Pokud měl žalobce za to, že mu nebyla doručena příloha této zprávy, nic mu nebránilo, aby se obrátil na správní orgán a požádal o dodatečné doručení. Neučinil-li tak, a tuto námitku uplatnil až ex post, nelze ji považovat za věrohodnou. Jde pak o účelový argument, kterým se žalobce snaží zpochybnit řádnost doručení a navodit dojem procesního pochybení správního orgánu, aniž by k tomu existoval skutečný podklad.
29. Obdobně účelovou je i námitka žalobce, že úřední osoba projednávající věc nesplňovala požadavky odborné způsobilosti. Z ničeho nevyplývá, že by žalobce uvedené tvrzení opíral o konkrétně zjištěné skutečnosti, nikoliv pouze o hypotetickou úvahu. Žalobce současně neuvedl, jakým způsobem měl údajný nedostatek kvalifikace úřední osoby ovlivnit průběh řízení, zjištění skutkového stavu či samotný výsledek. Tvrzení je obecné, bez vazby na konkrétní procesní pochybení či nesprávnost rozhodnutí.
30. Výzva ze dne 15. 12. 2023 byla srozumitelná a obsahovala i poučení podle § 125h odst. 6 zákona o silničním provozu. Žalobci nic nebránilo v tom, aby na ni reagoval. Výzva ze dne 6. 8. 2024 byla žalobci doručena do datové schránky, tudíž pokud se s ní žalobce neseznámil, je to jen jeho vinou. Je tedy nezbytné vyházet z toho, že byl řádně poučen o svých procesních právech. Žalobci bylo umožněno nahlédnout do spisu. Pokud této možnosti nevyužil, nelze tuto skutečnost klást k tíži správních orgánů. Pokud žalobce tvrdí, že mu stanovený termín nevyhovoval, nic mu nebránilo, aby si sjednal termín jiný.

II.

31. Soud neshledal důvodnými ani věcné námitky žalobce.
32. Prvoinstanční orgán se odůvodněním výše pokuty zabýval na straně 6 odůvodnění prvoinstančního rozhodnutí, uvedl i k jaké přítěžující okolnosti přihlédl. Odůvodnění není možné považovat za „nedostatečné“. Žalobci nic nebránilo v tom, aby konkrétní závěry zpochybnil konkrétními námitkami, což však neučinil.
33. Žalobci nebylo vytýkáno úmyslné spáchání přestupku, a proto nebyl žádný důvod pro to, aby se správní orgány zabývaly úmyslnou formou zavinění. Ve výroku prvoinstančního rozhodnutí byly oba vytýkané skutky popsány zcela jasně a srozumitelně, žalobci nic nebránilo v tom, aby je jakoli věcně zpochybnil.
34. Skutečnost, že uvedené porušení pravidel nemělo za následek dopravní nehodu je skutečností negativní, kterou jako takovou nelze prokázat. Pokud měl žalobce za to, že jím provozované vozidlo účastnilo dopravní nehody, nic mu nebránilo, aby uvedl, kdy a jak se tak stalo. Holé tvrzení, že tuto skutečnost správní orgány nezjišťovaly, aniž pro takové zjišťování existovala jakákoli indicie, nemůže jakkoli ovlivnit zákonnost napadeného rozhodnutí.

VI.

Rozhodnutí soudu

35. Soud neshledal žádný z žalobcem uvedených žalobních bodů důvodným, a proto žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl, neboť není důvodná.

VII.

Odůvodnění neprovedení důkazů

36. Soud neprovedl žádný z navržených důkazů, neboť jejich provedení nebylo nezbytné k posouzení důvodnosti či nedůvodnosti žaloby.

VIII.

Náklady řízení

37. Podle § 60 odst. 1 s.ř.s. by měl právo na náhradu nákladů řízení žalovaný, když měl ve věci plný úspěch. Jelikož žalovanému žádné důvodně vynaložené náklady nevznikly, rozhodl soud, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 9. října 2025

Mgr. Alexandr Krysl v.r.
samosoudce